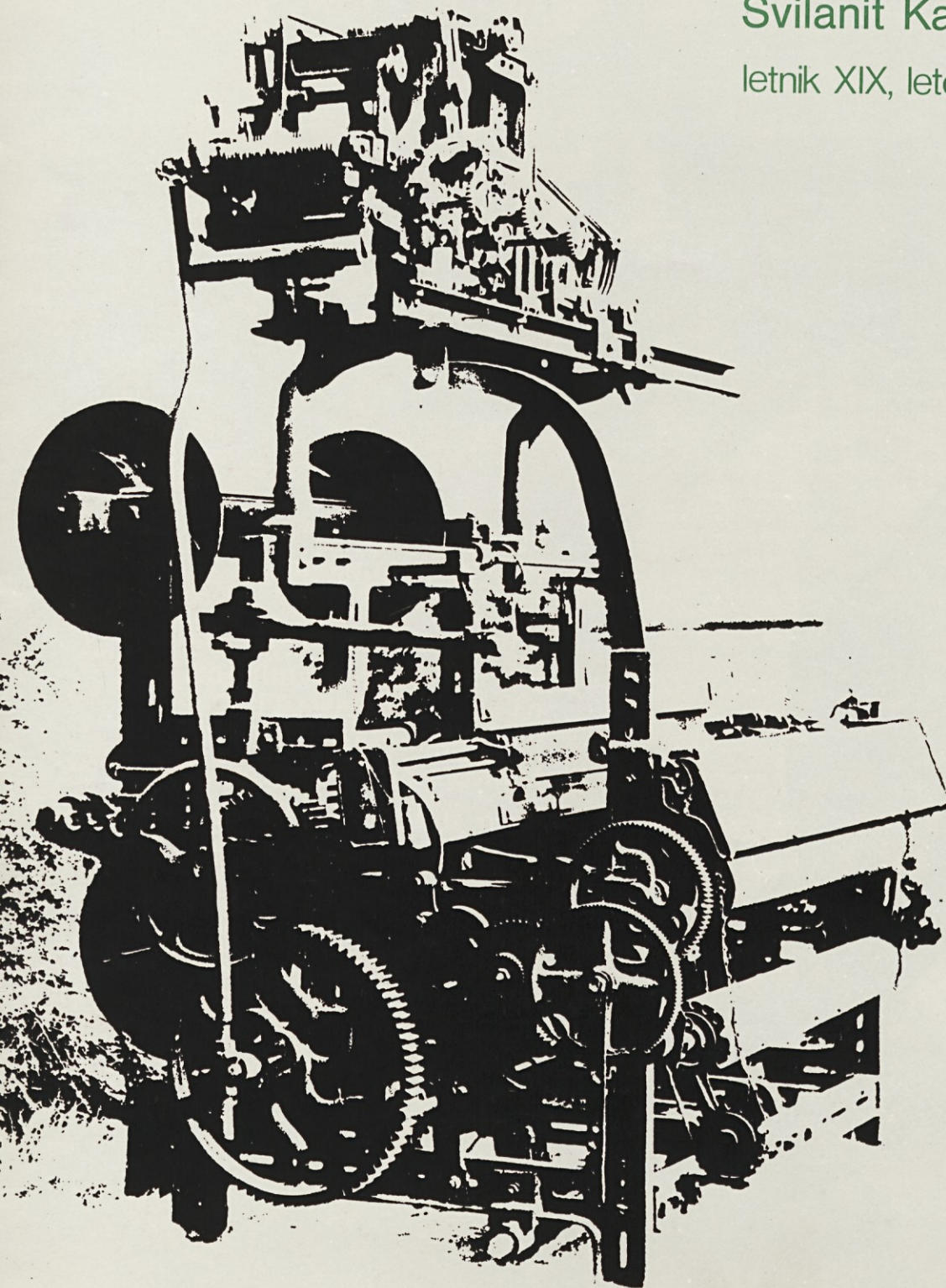

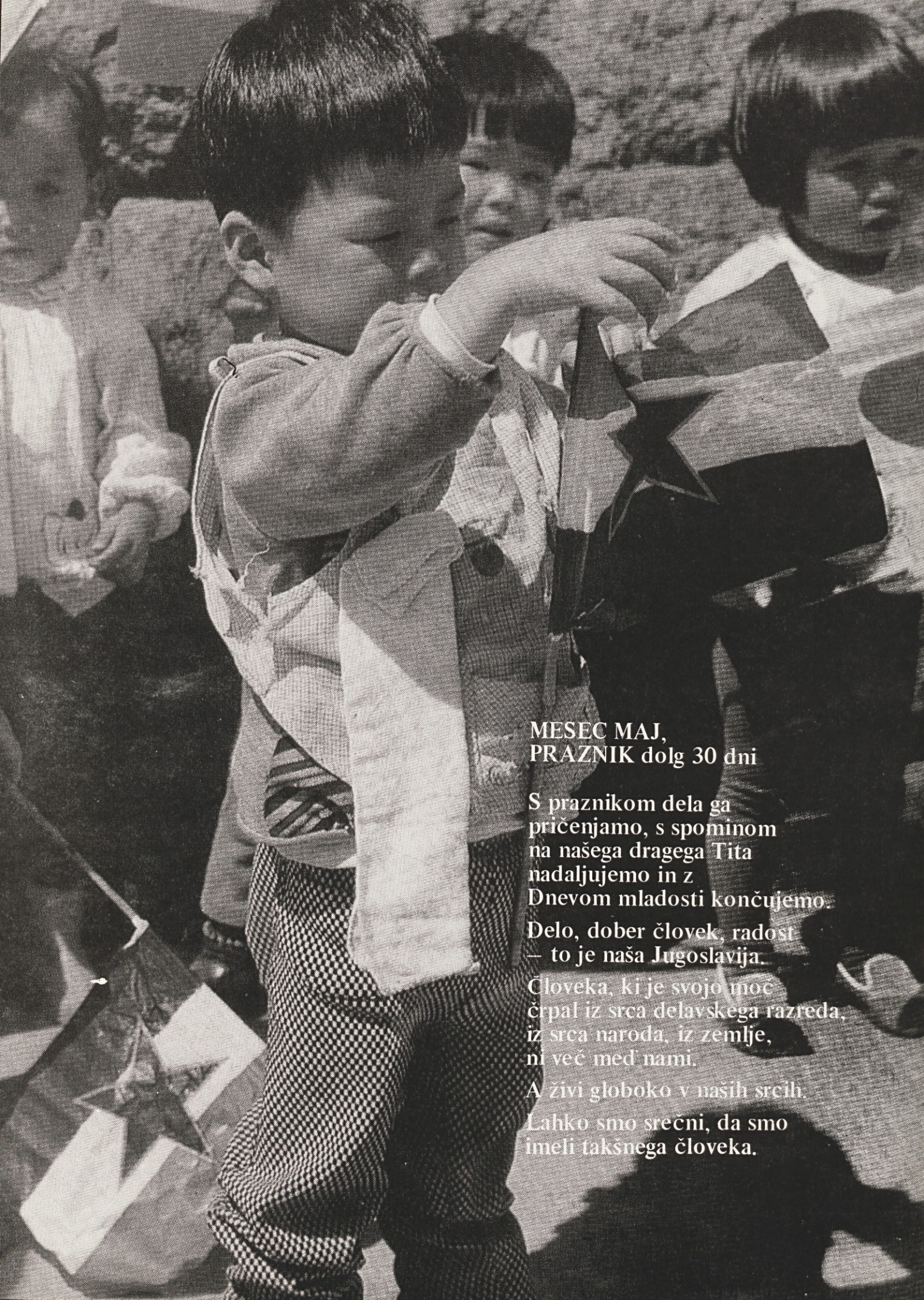

KAMNIŠKI TEKSTILEC

glasilo delovne
organizacije
Svilanit Kamnik

letnik XIX, leto 1981, št. **3-4**

**MESEC MAJ,
PRAZNIK dolg 30 dni**

S praznikom dela ga
pričenjamo, s spominom
na našega dragega Tita
nadaljujemo in z
Dnevom mladosti končujemo.

Delo, dober človek, radost
— to je naša Jugoslavija.

Človeka, ki je svojo moč
črpal iz srca delavskega razreda,
iz srca naroda, iz zemlje,
ni več med nami.

A živi globoko v naših srcih.

Lahko smo srečni, da smo
imeli takšnega človeka.

Tomaž OKORN

Za bombažno prejo tudi devize

Preskrba s surovinami in repromaterialom je ena od osnovnih komponent za nemoteno delo vsake delovne organizacije.

Namen tega prispevka je seznaniti vse delavce v tovarni o gospodarskih razmerah v obdobju stabilizacije ter s težavami, s katerimi smo se soočali v preteklem letu in prvem tromesečju letošnjega leta.

Prizadevanja naše družbene skupnosti so bila usmerjena v stabilizacijo gospodarstva, zmanjševanje zunanje trgovinskega primanjkljaja in ne nazadnje tudi zmanjševanje vseh vrst porabe.

Bombažna tekstilna industrija je tista vrsta dejavnosti, ki je pretežno odvisna od uvoza reprodukcijskega materiala. Bombaža v Jugoslaviji pridelamo tako malo, da omembe ni vredno, prav tako ne izdelujemo barv, tako imenovanih indanthren obstojnosti. Zato vsa ta odvisnost od uvoza pogojuje izvoz ter s tem zagotavljanje deviznih sredstev za potrebe uvoza.

Spričo takšne ekonomske situacije so jugoslovanske predilnice znatno povečale svoj plasma na zunanjem tržišču, posledica tega pa je seveda velik primanjkljaj v ponudbi prediva za domači trg. Tkalnice so se znašle v hudih težavah zaradi pomanjkanja prediva. Res je, da smo se v okviru gospodarske veje dogovorili o združevanju deviznih sredstev za pokrivanje uvoza primarnih surovin, vendar ne moremo mimo dejstva, da obstaja veliko manjših tekstilnih organizacij, ki ne ustvarjajo deviznih sredstev z izvozom, ker ne morejo najti tujega kupca ali pa boljše rečeno, premalo so se potrudili, da bi svoje izdelke prodajali tudi na tujem tržišču. Toda predilnice morajo tudi takšnim delovnim organizacijam zagotoviti predivo. Naša delovna organizacija je predvsem v drugi polovici preteklega leta čutila pomanjkanje preje, kljub dvakratni podražitvi. Številni sestanki, ki smo jih imeli s predilnico iz Litije, niso v celoti rešili vseh problemov v preskrbi. A ugotavljamo, da je naša DO procentualno prejela od predilnice največje količine preje. Vsi odgovorni delavci za preskrbo s surovinami smo se resnično trudili, da bi zagotovili čimvečje količine prediva, vendar nismo uspeli več kot zagotoviti 100 %-no proizvodnjo, ki je bila dosežena v letu 1980.

Kakšno pa je trenutno gospodarsko stanje?

Kaže se tendenca umirjanja hude konjunktura na tujem tržišču za bombažno prejo. V okviru slovenske industrije je bil izdelan predlog za združevanje deviznih sredstev za pokrivanje uvoza primarnih surovin. S tem ukrepom se bo naša udeležba deviz predilnicam nekoliko znižala, ocenjujemo približno 10 — 15 %. Vsi družbeno gospodarski tokovi kažejo na to, da se bo situacija v pogledu preskrbe z bombažno prejo vendarle popravila.

ALI ŽE VESTE...

... da za leto 1981 planiramo porabo 1.513.680 kg bombažne preje...

... da planiramo za leto 1981 skupno z DO ETA porabo mazuta 2.918 ton. To je 9.944 kg na dan, preračunano na koledarske dneve, na delovne dneve pa 10.928 kg...

... da znaša pretok vsega materiala skozi skladišče surovin 2.500 ton letno. To je 250 železniških vagonov, ali vlak dolg cca 2,5 km...

... da stane prevoz kamionskega transporta preje od ŠTIPA do Kamnika 4.— din na 1 kg...

... da stane 1 kg najdražje barve, ki jo uporabljamo v naši delovni organizaciji 2.400 din, novih seveda...

... da stane 1 kg bombažne preje Nm 60/2 153,75 din. Zato nas srce boli, če vidimo navitke ležati po tleh...

Še besedo, dve o poslovni odločitvi sodelovanja s predilnicama iz Litije in Škofje Loke. Velikokrat se postavljajo vprašanja, zakaj ne sodelujemo še z drugimi predilnicami v Jugoslaviji. Ponovno moramo pojasniti, da je več razlogov za sodelovanje prav z omenjenima predilnicama. Bližina obeh predilnic zmanjšuje prevozne stroške, kvaliteta preje pa je ravno v zadnjem obdobju zadovoljiva. Kažejo se tudi perspektivne možnosti o višjih oblikah sodelovanja — skupno vlaganje v razširitev kapacitet, delitev skupnega dohodka ustvarjenega z izvozom in podobno.

V tem kritičnem obdobju smo navezovali stike tudi s predilnicami iz drugih republik. Vendar brez uspeha, saj vemo, da je ravno v drugih republikah zaradi nepreskrbljenosti s prejo stalo največ tkalnic, oziroma so delale z zmanjšanimi kapacitetami.

V tem kratkem prispevku ni bilo mogoče opisati vso težo problemov, ki so se pojavljali v preskrbi z repro materialom, vendar smelo lahko trdimo, da smo dokaj spretno reševali vse probleme skozi to kritično obdobje.

Albin PIRŠ

Kritično o naših problemih

V naši delovni organizaciji smo imeli v mesecu marcu letni sestanek konference osnovnih organizacij sindikata.

Ne nameravam pisati o tem, kaj smo na konferenci razpravljali. To ste lahko prebrali v zapisnikih na oglasnih deskah in izvedeli od sodelavcev, ki so se tega sestanka udeležili. Ker pa so se na sestanku pokazale nekatere slabosti v delu, bi raje napisal nekaj o tem.

POSLOVNO POVEZOVANJE

Povezovanje naše DO z drugimi DO je v sedanjem trenutku gospodarskih kriz izredno pomembno. Predvsem poglobljeno sodelovanje s predilnicami, to je z najpomembnejšimi dobavitelji naše osnovne surovine. Zato se nenehno iščejo nove poti sodelovanja, ki bi pripeljale do solidnejše dobave preje.

Udeležba na konferenci je bila zadovoljiva. Tega pa ne bi mogel trditi za zavzetost pri razpravljanju o posameznih točkah dnevnega reda. Malo je verjetno, da je bilo delo sindikata v preteklem letu tako dobro, da bi posamezna poročila ne bila potrebna nekaterih dopolnitev, ki pa naj bi bile plod razprav na sestanku samem.

SAMOUPRAVNI ODNOSI

Na področju samoupravnih odnosov se pojavljajo predvsem naslednji problemi:

- nepravočasna priprava gradiv za seje samoupravnih organov, oziroma preobširna gradiva,
- povezava delavskih svetov z delegacijami za Zbor združenega dela in SIS je slaba, oziroma je sploh ni,
- delegati za ZZD in SIS ne delajo po načelu fleksibilnosti, pač pa se pojavljajo stalni delegati in to tisti, ki so voljni delovati,
- metode dela delegacij niso učinkovite, saj pogosto delegati na sejah skupščin posredujejo svoje mnenje in ne mnenje delovne organizacije, tudi povratnih informacij ni.

Zato je nujno, da se sindikat vključi v odpravo pomanjkljivosti kot pobudnik te akcije.

Bolj verjetno je, da se posamezne teme ponavljajo na sestankih vseh družbeno političnih organizacij, pa tudi strokovnih sestankih. S tem pa zavzetost za sodelovanje slabi, kvaliteta razprav pa temu primerno pada.

OSEBNI DOHODKI

Problematika osebnih dohodkov je bila v preteklem letu problematična. Vzroke lahko najdemo predvsem v visoki stopnji inflacije in posledici tega – padanjem življenjskega standarda delavcev, predvsem kategorij z najnižjimi osebnimi dohodki. Ukrepi, kot so 15 %-no povišanje osebnih dohodkov, dodatek za popoldansko delo, so omilili problematiko. Področje nagrajevanja po delu naj se še naprej razvija in izpopolnjuje v smeri, da bo vsak delavec resnično nagrajevan po delu.

Ponovno se pojavlja ugotovitev, da preveč sestankov slabi kvaliteto dela.

Poleg tega je tu prisoten še en problem. Na konferenci je tekla razprava o pomembnih temah, ki že vsaka zase zahteva polno angažiranost. Zelo težko pa je pripraviti razprave o različnih področjih dela.

PROBLEMATIKA INVALIDOV

Področju ustreznega zaposlovanja delavcev z zmanjšano delovno zmožnostjo se v zadnjem obdobju posveča veliko pozornosti. Stališča reševanja omenjene problematike se morajo izvajati dosledno in celovito. Ta so predvsem naslednja:

- ugotavljanje psihofizičnih lastnosti delavcev pri pripravi predlogov za premestitev delavcev,
- ustrezna razporeditev delavcev, ki niso razporejeni na delovne naloge v skladu z odločbami SPIZ,
- zagotavljanje pogojev za ustrezno zaposlovanje delavcev z zmanjšano delovno zmožnostjo z adaptacijo delovnih mest,
- uporaba internega samoupravnega akta v tistih primerih delavcev z zmanjšano delovno zmožnostjo, ki so na meji invalidnosti.

Za preprečevanje invalidnosti so pomembni preventivni ukrepi. Rekreativna med delovnim časom, pravočasne premestitve delavcev iz opravljanja delovnih nalog, ki so zdravju škodljiva ter izpopolnjevanje delovnih pogojev in tehnologije, so eden izmed pomembnejših ukrepov.

Menim, da bomo v prihodnje v sindikatu morali posvetiti več pozornosti pripravi takšnih sestankov.

Kljub nakazanim problemom v delu letnega sestanka pa lahko ugotovimo, da smo naloge, ki smo si jih zadali za preteklo leto, večinoma uspešno rešili in ni razloga, da ob sodelovanju nas vseh ne bi tako bilo tudi v prihodnje.

INFORMIRANJE

O premajhni informativni dejavnosti steče razgovor vedno tedaj, kadar prihaja do konfliktnih situacij. Pri pregledu informacijskih sredstev naše DO lahko ugotavljamo, da nekatere strokovne službe oz. vodilni delavci teh služb informativni dejavnosti posvečajo premalo pozornosti. Vsa teža priprave informacij pade na delavce splošno kadrovske službe, medtem, ko ostali svojih dolžnosti ne opravljajo. Z navodilom, ki ga je izdal direktor DO se stanje v zadnjem obdobju nekoliko izboljšuje.

Najbolj delavna na konferenci

JERMAN Lojze

Bomo imeli zobozdravnika?

Nedvournno je, da predstavljajo zdravi zobje enega izmed pogojev za dobro splošno zdravstveno počutje človeka. Seveda pa vemo, da samo zobna higiena ne zadošča za zdravo zobovje, pač pa je potrebno stalno in sistematsko pregledovanje in saniranje zobovja. Tu pa se stvar večkrat zatakne, saj vemo, da je poprečna čakalna doba pri zobozdravniku v kamniškem zdravstvenem domu več kot dve leti, kar seveda ni razveseljivo; posebno za tiste občane, ki imajo večje težave z zobmi. Takšno stanje pogojujejo različni vzroki, med katerimi lahko poudarimo kadrovske težave pri zaposlovanju stomatologov, kar je predvsem povezano z zagotavljanjem in reševanjem stanovanjske problematike teh. Bistvene težave predstavljajo tudi sedanje prostorske razmere v zdravstvenem domu, ki pa se bodo v nadaljnjem srednjeročnem obdobju ob realizaciji zastavljene-ga programa razvoja zdravstvene službe bistveno popravile na bolje; ne nazadnje pa tudi omejena finančna sredstva.

Z ozirom na razvojni program in vedno večje potrebe po zobozdravstvenem varstvu se predvideva skladno s povečevanjem števila prebivalcev in tudi večjo zahtevnostjo pacientov, gibanje od 50 zaposlenih na področju zobozdravstva v letu 1980 na 60 zaposlenih strokovnjakov v letu 1985.

Tudi v naši delovni organizaciji je že večkrat vzniklo vprašanje v zvezi z boljšo organiziranostjo zobozdravstvene službe, kar je želja večine zaposlenih. Povezali smo se z zdravstvenim domom v Kamniku, kjer smo se dogovarjali o možnostih in oblikah reševanja zobozdravstvene problematike s ciljem, da bi z optimalno predvideno obliko organiziranosti čim bolj zmanjšali čakalno dobo. Pogovori so stekli z delovno organizacijo Titan, ki je zgradila lastno ambulanto, kjer v eni izmeni obratuje poleg splošne tudi zobozdravstvena ordinacija. Ob določenih stroških za uporabo opreme bomo lahko organizirali zobozdravstveno službo za delavce Svilanita. Plačati bomo morali še razliko do polnega normativa, ki je postavljen za delo ene zobozdravstvene ekipe.

Naša delovna organizacija bo morala sodelovati pri reševanju stanovanjskega problema zobozdravnika, ki bi ga pridobili za opravljanje zobozdravstvenih storitev za delavce Svilanita.

To je le nekaj konkretnih akcij v zvezi z organizacijo zobozdravstvene službe za našo delovno organizacijo. Ob realizaciji predvidenih nalog na področju zdravstva v naslednjem srednjeročnem obdobju se bo položaj občana — pacienta bistveno izboljšal.

STABILIZACIJA...

V BARVARNI ŽIVI „TIČ“,
KI IZ RAZVIDNE PORABE MATERIALA
USTVARJA PROIZVODNJO IZ — NIČ....

HUBAD Anka

Bodo naši graditelji zmogli!?

Lep sončen dan je bil, ko smo sedli za mizo v govorilnici. Beseda je hitro stekla, saj so za vse tiste, ki se trudijo z gradnjo individualne hiše — lastnega doma, problemi enaki ali podobni.

Pri razgovoru

Na razgovor smo povabili tiste člane našega kolektiva, ki so letos zaprosili za kredit v naši DO in sicer: Šuštar Jožica in Aljaž Dragica za I. tranšo, Mali Milan in Misja Danijela za II. tranšo, Jenc Stane za III. tranšo in Pregl Miha za posojilo za adaptacijo stanovanjske hiše.

Vsem skupaj smo zastavili nekaj vprašanj in besede so kar vrele na dan, ko sem jih povprašala po tegobah in problemih pri zidavi. Pristuhnjimo jim:

1. Kaj vas je vodilo k odločitvi, da ste se lotili zidanja lastne hiše?

JOŽICA: Odločila sem se zato, ker imam majhno stanovanje in ne preveč dobro urejene razmere s sorodstvom.

DANI, DRAGICA: K temu me je vodila želja ustvariti si lasten dom, zgrajen po lastnih željah in okusu.

MIHA: Odločitev je narekovala nujna potreba, ker se hiša že skoraj podira.

STANE: Podobno kot so že sobesedniki povedali, da si ustvarim nekaj svojega.

MILAN: Problem pomanjkanja prostora pri mojih starših, saj je tudi moja družina postala velika.

2. S kakšnimi težavami ste se ob pričetku del najprej soočili?

JOŽICA: Precej časa sem intenzivno iskala zazidljivo parcelo. Seveda je v današnjem času težko dobiti zazidljivo zemljo v bližini mesta in na primernem terenu. Po dolgem iskanju sem dobila urejeno parcelo, 4 kilometre od Kamnija, sicer bolj močviren teren, ki ga je bilo potrebno najprej

urediti. Dobrih sosedov in sorodnikov nimam, zato sem morala kar takoj sama poprijeti za vsako delo, od lažjega do težkega.

DRAGICA: Hiša stoji na močvirnem terenu, zato so bila najprej potrebna drenažna dela. V to je bilo vložena veliko časa in denarja, saj smo morali teren usposobiti za začetek del. Seveda je do tedaj, da lahko začneš z deli, dolg postopek pridobitve vseh soglasij (vseh skupaj je menda kar okoli 12!?), za katera se čaka do enega leta. Čakali bi še dlje, če ne bi stalno prosili, posredovali in priganjali.

DANI: Kupili smo zazidljivo parcelo, ki naj bi bila komunalno urejena, saj je bila temu cena primerna. Kljub temu smo morali veliko še sami posredovati in opominjati, stroške za napeljavo vode smo morali kriti sami. Na začetku gradnje še ni bilo take krize pri preskrbi z materialom, kot je sedaj. Nekatere materiale moramo iskati onstran meje.

MILAN: Prvo, delo s katerim sem se srečal, je bila ureditev pot, do parcele. Naše zemljišče je v hribu in teže dostopno, izpostavljeno tudi vsem težavam, ki jih hriboviti teren prinaša. Drug problem pa so dobave materiala, saj ne dobim niti opeke, ki sem jo plačal že poleti lansko leto.

MIHA: Jaz sem še bolj na začetku, saj šele pridobivam soglasja in še nisem tako seznanjen s problemi ki me čakajo.

STANE: Urediti sem moral teren in opraviti drenažo, da sem sploh lahko začel z gradbenimi deli. Zdaj sem sicer že bolj v zaključni fazi in zbiram izolacijski material, ki ga je zelo težko dobiti. Čudim se, zakaj se povsod opozarja na čimvečjo porabo izolacijskih materialov, delovne organizacije in ustanove reklamirajo izdelke, televizija prikazuje in pospešuje uporabo določenih materialov, vendar kot te iščeš, jih ne dobiš, pa četudi obhodiš vso Slovenijo. Družbene organizacije imajo pri nabavi prednost, zasebni graditelji pa so odrinjeni.

3. V delovni organizaciji ste dobili posojilo; za kaj ga boste porabili in kaj vam ta denar pomeni, saj se pri gradnji hiše govori samo o milijonih?

STANE: Zbral bom potreben izolacijski in drug material za izdelavo fasade, veliko bom moral pa še sam primakniti, da bo kaj narejenega.

DANI: Z denarjem bomo kupili material za ureditev tal in fasado. Sicer je vprašljiv ves tovrstni material, ker ga sedaj ni možno dobiti. Ali bomo res morali še večkrat čez mejo?

JOŽICA: S tem posojilom bom kupila beton za ploščo, plačala prevoz in črpanje na ploščo. Morda bo ostalo še za kak „kubik“ peska.

MILAN: Verjetno bom moral letos delati kar z lastnimi sredstvi, ker ne izpolnujem zahtevanih pogojev za pridobitev posojila. Če mi bo posojilo le uspelo dobiti, bom vložil ves trud v nabavo materialov in dozidavo hiše, da se na parceli ne bo delala škoda.

MIHA: Nabavil bom izolacijski in elektro material. Hiša je že stara. Najbrž bi jo morali kar podreti. Trenutno bom opravil najnujnejša vzdrževalna dela, da hiša ne bo propadala. Pozimi so mi že pokale cevi. Mogoče se bom v kasnejših letih odločil za temeljito obnovo hiše. Čas bo pokazal, kaj je najbolj potrebno.

DRAGICA: Denar bomo skoraj v celoti porabili za veliko okno dnevne sobe (45.000.— din), ostalo stavbno pohištvo že imamo in povem naj, da je treba danes zanj odšteti kar okoli 17 starih milijonov.

4. Se ob padanju življenjskega standarda in večanju življenjskih stroškov danes še da živeti in si zidati hišo?

JOŽICA: Delam dvojni „šiht“. Dopoldne delam v službi, popoldne pa pomagam domačim, da so izdatki za hrano čim

manjši. Denar je planiran vnaprej in moja plača mora zadoščati za dnevne stroške in tisto minimalno obleko. Za obleko denarja ni, pa tudi otroci so jasno pomanjkljivo oblečeni. Najnujnejši izdatki so vnaprej planirani, in jih ne smem prekoračiti.

Pravi, da je pri delih zraven in poprime za vsako, še tako težko delo, da bi bili stroški za plačilo tuje delovne sile res le minimalni. Volje pa ji, kot kaže, tudi še ne bo zmanjkalo.

DANI: Navajena sem skromnosti in nizkih osebnih dohodkov. Že pred 6 leti, ko so bile plače še nizke, sva z možem namensko varčevala po 2.000.— din mesečno. Že takrat sem morala paziti na vsak dinar in ga skrbno obračati, da smo lahko shajali.

Veliko dela pri hiši sva z možem postorila sama, pomoči nisva imela, bili so tudi trenutki in obdobja krize, na kar pa človek danes ob skoraj dokončani gradnji kar pozabi.

STANE: Z voljo do dela, z lastnim delom in s pomočjo staršev sem nekako uspel zgraditi hišo do te faze. Tudi jaz sem imel obdobja kriz, ko se vprašaš, kdaj bo narejeno, ko veš, kaj vse je treba še kupiti, pa nimaš denarja. Sicer pa „zategneš“ pas in si postaviš cilj, pa nekako izvrtaš še tisti potrebni denar.

Vidim, da so eni zelo „komot“, ni jim do zidanja, četudi imajo možnosti; tega brezdelja se nekako navadijo in tako tudi živijo naprej. Vprašam se ob tem, koliko je tisti na boljšem, ki dobi družbeno stanovanje ali pa dobi dolgoročni kredit tudi do 300.000.— dinarjev in več, kot individualni graditelji.

Smo v podrejenem položaju, pravi Stane

Še vedno je družbi na „grbi“. Njega ne zanima več, ko ima kupljeno stanovanje, kje bo puščala streha, ali kje bo odpadel omet. Streho nad glavo mu bodo popravili drugi. To nam — lastnikom hiš — ne odpade in moramo sami poskrbeti za vse potrebno vzdrževanje. Še bi lahko našteval naš podrejen položaj napram boljšemu, tistega, ki dobi ali kupi stanovanje v bloku.

DRAGICA: Živeti se da, vendar z mnogimi odrekami. Ob zidanju smo prav gotovo vsi prisiljeni skromno živeti. Otroci so bolj prepuščeni sami sebi, ker možu ob popoldnevih veliko pomagam. Popoldne sem na gradbišču, zvečer pa največkrat postorim najnujnejše doma. Da je življenje cenejše in da lahko naprej zidamo, otrokom sama šivam oblačila. V poznih nočnih urah sedem za šivalni stroj in šivam kravate, tako k našim dohodkom primaknem kak dinar.

MILAN: Veliko so mi v oporo starši, ko pazijo na otroke in mi tudi drugače pomagajo. Pri delu na hiši mi pomagajo oče in prijatelji.

Sicer pa je Milan mnenja, da za hrano in najnujnejše za življenje mora biti, šele potem je na vrsti zidanje hiše.

5. Kako vsklajujete vaše delo doma, v službi in na gradbišču; imate še kaj prostega časa?

JOŽICA: Pozimi še najdem kaj prostega časa, da sem skupaj z otroki. V tem času, ko se sezona gradnje začne, pridemo z otroki pozno zvečer domov. In tako bo še nekaj let v prihodnje, ko bo vsaka prosta ura posvečena hiši.

MILAN: Vzajem si še vedno čas za nogomet in srečanja s prijatelji, v preostalem času pa se posvetim družini.

DANI: Imam še majhnega otroka in nimam veliko prostega časa poleg službe. Zato še tudi nismo uredili okolice, vendar pa vem, da vsega na en mah ne moremo narediti. Ko gledam druge v okolici, ki imajo že vse lepo urejeno, me naša neurejenost toliko bolj moti in ves prosti čas bomo v bodoče namenili urejanju okolice.

Srečna v svojem domu

DRAGICA: Ker ni prostega časa, tudi ni časa za prijatelje, s katerimi zmanjka besed, če tudi sami niso graditelji.

MIHA: V prostem času pomagam prijateljem, računajoč, da bodo tudi oni meni.

STANE: Ves prosti čas že leta posvečam gradnji hiše in včasih pomislim, koliko stvari je ves ta čas šlo mimo mene in da smo marsikaj zamudili v primerjavi s tistimi, ki imajo prostega časa na pretek.

Cilj graditeljev

6. Ko bo vaš cilj dosežen, kakšni bodo občutki in spoznanja?

STANE: Cilj bo sicer dosežen, ostale pa bodo posledice. Ko bom preseljen, bom v istem trenutku prav gotovo najbolj srečen človek na svetu.

DANI: Prijeten je občutek prostornosti, saj smo se prej stiskali v eni sobi. Hitro smo se privadili novemu okolju, prijetni so občutki lastnega doma in danes mi ni žal, da vsa hotenja in denar usmerila v to.

DRAGICA: Če bo zdravje, bomo lahko naredili še marsikaj, si uredili hišo, a kaj ko bodo že otroci zrasli. Če bom lahko še kaj pomagala otrokom, bo moj življenjski cilj dosežen.

MILAN: Jaz sem še daleč od cilja, do takrat bodo še pretekla leta. Tudi moja neobčutljivost — „flegma“ mi popušča in zmeraj bolj sem prepričan, da bo naša hiša narejena za otroke.

JOŽICA: Kriza za stanovanja bo vse hujša in zadovoljna sem, da si bom sama uredila stanovanje po lastnih željah in hotenjih. Ko bo zidava za menoj, mi ne bo žal težav, ki sem jih pri gradnji imela in enkrat bo občutek IMETI LASTNO STREHO NAD GLAVO.

7. Imate kakšne želje in pripombe?

Pripombe, ki so jih povedali, so kar skupne in bi jih veljalo v bodoče po možnosti upoštevati.

Vsi v en glas so povedali, da je postopek pridobitve posojila za tekoče leto precej pozen. Ogled parcel oz. tranš naj bi bil že v zimskem času tako, da je možno koriščenje kreditov že marca in aprila, kajti postopek pridobitve preko samoupravnih organov in banke se zavleče tja v mesec junij. V tem času pa mnogih materialov že ne dobijo več, predvsem pa v današnji krizi za material.

Postavljeni pogoj za pridobitev posojila, če jih prosilec še ne izpolnjuje, naj bi veljal morda do septembra in takrat naj se tudi odobri možnost koriščenja posojila, saj vemo, da se stanovanjski dinar odvaja skozi vse leto.

Nepotrebno se vsem zdi ogledovanje stanovanj, v katerih prosilci živijo, saj za to ni točkovnika. Če bi to vplivalo na višino posojila in bi graditelj s tem dobil več, če živi v slabih stanovanjskih razmerah, jih sicer to ne bi motilo.

Višina posojila za gradnjo nove hiše 60.000.— din in za adaptacijo 50.000,00 din se jim zdi zelo nizka in predlagajo, naj bi v bodoče namenili za to več denarja.

Želimo jim, naj bi ostali še naprej optimisti, ko zbirajo in hodiijo okoli za materiali, ki jih ni; da bi se pogoji spremenili njim v prid in da bi srečni in zdravi dočakali tisti trenutek, ko bodo stopili čez prag svojega doma. Tistikrat bodo naj srečnejši ljudje na svetu.

ZAKRAJŠEK Boris

Zavest ni naša vrlina

Družbena samozaščita se sistematsko vključuje v koncepcijo splošne ljudske obrambe ter vse bolj postaja sestavina našega varnostno obrambnega sistema. Aktivna priprav-

ljenost delovnih ljudi in občanov zagotavlja visoko stopnjo kvalitetnega uveljavljanja družbene samozaščite. Ta kvaliteta nam zagotavlja ne samo varnosti v najširšem pomenu besede, omogoča nam družbenopolitično stabilnost družbe.

Kot element politično-varnostnega stanja deluje sistem družbene samozaščite vedno bolj uspešno. Uspešnost je različna. Samoumevno se zastavlja vprašanje, kakšno je obnašanje v smislu družbene samozaščite v naši delovni organizaciji. Smo pripravljeni v vsakem trenutku na samozaščitno delovanje?

Z besedami, da. S sistemsko — normativnimi rešitvami tudi. Z dejanji, ne!

Za nepoznavalca razmer v naši delovni sredini je trditev šokantna, presenetljiva, za nekoga morda sporna. Dokazati jo ne bo težko. Pa o tem nekoliko kasneje. Ustavimo se najprej pri osnovnih osebnostnih pogojih, ki jih mora imeti delovni človek, da bi od njega lahko pričakovali kolikortoliko kvalitetno samozaščitno delovanje.

Splošna kultura v medsebojnih odnosih, zavest — moralna in politična ter znanje.

Vsi ti elementi in z gotovostjo še kateri zraven tvorijo skupno osnovo in temelj samozaščitnega delovanja delovnega človeka in občana. Koliko je vsega tega v vsakem od nas presodimo sami. Zunanji kritični opazovalec bi sodil, da prav veliko ne. Zakaj?

Dejstva so zgovorna. Bo dve leti tega, ko so med drugimi manjšimi krajami „dobile noge“ šestmetrske cevi profila 50 cm, pa 70 kg težki zbiralnik vode. Ali pred kratkim 80 palic nerjavečega jekla. Med nami so tudi taki, ki ne pomišljajo svojemu sodelavcu izmakniti denar, da o naši sodelavki, ki se je zagovarjala zaradi grabeža na sodišču sploh ne govorimo.

Zmotno je razmišljati, k temu se sicer naše misli večkrat nekontrolirano vračajo, da lahko nekaj posameznikov z močjo „trde roke“ napravi red in očisti družbo negativnih tendenc. Cilj uveljavitve družbene samozaščite je, da v varovanju tako družbenega kot privatnega imetja sodelujemo vsi. Tako kot smo se otesli neustreznega in preživelega centralistično — etatičnega gospodarjenja, smo prepričani, da pri varovanju družbe morajo sodelovati vsi delovni ljudje in občani.

V tem članku je bila že omenjena zavest. Ta še vedno ni na dovolj visoki ravni. Pa naj gre za varovanje pred požari, tatvinami, elementarnimi nesrečami... In kar je najslabše, zavesti nismo pripravljeni vcepljati in negovati. Nasprotno. Še vedno pogosto zamižimo pred negativnimi dejanji ter s tem molkom podpiramo tiste, ki izkoriščajo našo družbo, nas.

Kritično lahko spregovorimo tudi o tisti „pretirani“ zavesti. Že dalj časa so med nami metode nesprejemljive za samoupravno družbo — anonimna pisma, obrekovanja. Zlonamernost, ki veje iz takšnih dejanj je tako plitka, da je ni mogoče zgrešiti. Za takšno „zavest“ v našem okolju ni prostora. S takšnim delovanjem delamo sebi in drugim silo, v naše medsebojne odnose vnašamo nemir, egoizem, sumničenje. Delovna skupina, v kateri je vse to, ni zdrava, ta bo nujno propadla.

Zato bi bilo prav, kljub težkim gospodarskim trenutkom, ki negativno vplivajo tudi na naš skupni in osebni standard, da naše delovanje v sklopu družbene samozaščite okrepimo in postavimo na kvalitetnejšo raven. Družbena samozaščita je po svoji ideji edina alternativa za našo samoupravno družbeno skupnost, torej tudi za odnose med delavci delovne organizacije Svilanit.

Ivana SKAMEN

Pogumno na dopust

(KLJUB VISOKIM CENAM)

Dolgi zimi, kakršne ne pomnimo že leta, smo dali slovo. Čeprav nam je nudila nič koliko zimskega veselja, nas vabila, tudi najbolj nerodne, da se naučimo večšin zimskega športa, in da si najbolj navdušeni rekreativci kupijo še tekaške smučke za tek po najbližjih poljih, slovo ni bilo težko. Naj je bilo še tako veselo in lepo, naveličali smo se je; tudi zasneženih poljan in gričev. Na dan smo privlekli lažje spomladanske čevljičke in navdušeni stopili v korak s pomladjo.

Dnevi postajajo vse toplejši in kar naenkrat bomo sredi poletja, to pa nam bo posebej v veselje zaradi poletnih počitnic. Letos nam pričakovanja kalijo visoke cene, saj so po principu lepega vremena tam od začetka zime lepo naraščale tudi te. Z vrtoglavo naglico so prehiteli vsa naša pričakovanja. Za spremembo od prejšnjih let bomo letos manj razsipni pri nepotrebnih dopustniških norčijah, ampak za sladoled, cocacolo in žlahtno kapljico pa nam le nebi smelo zmanjkati denarja. Že tako z grenkim priokusom zasluženega oddiha, si ne smemo pokvariti.

Kljub visokim stroškom dopustovanja se tudi letos ne nameravamo odpovedati pripeki, vedno bolj „zasoljenemu“ morju in pekočim živalicam v njem. To so nam potrdile številne prijave, ki so bile odposlane iz vseh delovnih sredin v tovarni. Zbrali smo jih v zajeten šop, jih posortirali in se nakajkrat prijeli za glavo, ko smo po deset in več prijav zbrali za en sam termin v počitniških hišicah v Novigradu. Čudili smo se številnim prijavam za letovanje na Rabu in se jezili na vsa znana imena, ki se vsako leto prijavljajo za dopustovanje v „Svilanitovih“ počitniških kapacitetah. Kakorkoli že, velik kup prijavljenih kandidatov je bil nared za razporejanje.

Člani komisije za družbeni standard so se v zgodnjih jutranjih urah zbrali za dolgo mizo v sejni sobi, pregledali prelagani pripomoček — točkovnik in ga z nekaj pripombami in dopolnili smatrali za kar koristno reč. In pričeli so z delom. Pretehtavali so dejstva zdaj tega, zdaj onega prijavljenega kandidata, seštevali točke in razporejali. Ta kandidat ima kolektivni dopust, oni hčerko na obvezni počitniški praksi, tretji pa zopet kaj drugega, zelo tehtnega seveda.

Sonce, sonce, sončece, oj sonce rumeno... nikar ne grej tako presneto, so se jezili naši od družbenega standarda. Jezo jim je k sreči nekoliko ohladila tovarišica Marinka iz tajništva z nekaj litri Radenske. K boljšemu razpoloženju pa je pripomogla tudi naša dobra malica. In so nadaljevali z delom; prav kmalu so ugotovili tudi v praksi, da je „točkovnik“ zares imeniten pripomoček, saj je v nekaj spornih primerih objektivno opravil selekcijo med kandidati. Točkovnik vsebuje kriterije, ki smo jih zapisali v Pravilnik o razporejanju delavcev na letovanje, vsak kriterij pa je ovrednoten z določenim številom točk. Delavci, ki v preteklih letih niso pogosto letovali, imajo šoloobvezne otroke, nekaj delovne dobe v Svilanitu in imajo za nameček še kolektivni dopust, so zbrali kar precej točk in možnosti za letovanje na morju. Manj točk so prinašali kriteriji socialnega

položaja in delovnih pogojev. Žal nismo imeli ustreznega kriterija tudi za delavce iz delovne skupnosti skupnih služb – smer JUG, saj bi si nabrali zaradi hude pripeke skozi nezaščitena okna, veliko število točk. Tem niti po sonce na morje ne bo treba, saj ga imajo preko leta že tu čisto zadosti. Seveda velja isto za delavce iz Svile.

A kljub dobrim željam, poštenemu delu, imenitnemu točkovniku, je bilo komisiji le težko razsoditi v posebno zapletenih primerih. Komu dodeliti pravico do letovanja? Prosilki, ki je v DO že vrsto let in nima več šoloobveznih otrok ali prosilcu, ki v delovni organizaciji ni več kot 7 let, a ima dva šoloobvezna otroka, si gradi hišo . . ., oba kandidata pa sta zbrala enako število točk. Komu prisluhniti? Tistim, ki pravijo, naj bodo takšni, ki zidajo, doma, saj tudi „mi nismo nikamor hodili, ko smo zidali“, ali tistim, ki zatrjujejo, naj starši brez šoloobveznih otrok odstopijo svoje mesto mlajšim. Prepričevanja, komentarji enih in drugih zagovornikov so se pojavljali nekajkrat pri razporejanju kandidatov.

Ker komisija v enem dnevu svojega dela ni končala, se je po prosti soboti in nedelji ponovno sestala, nekoliko ohlajena, pomirjena pa še zdaleč ne, zopet v ponedeljek zjutraj. Po nekaj urnem delu se je razšla z globokim olajšanjem, da je tudi to neprijetno delo mimo. Oboroženi z razlagami so se člani komisije vrnili med svoje sodelavce, pripravljeni na najhujše. Če izvezam bombardiranje s telefonskimi klici, hudimi pogledi in „sveto“ jezo nekaterih, do najhujšega ni prišlo. Sem ter tja je bilo slišati prijazno tolažbo tistih, ki letos niso prišli na vrsto: „Bomo šli pa prihodnje leto“. Nekaj delavcev se letos ni prijavilo za letovanje; a ne zato, ker bi jim do poceni dopusta ne bilo. Seveda so bili razočarani, ko so kasneje na spiskih prebrali precej takšnih imen, ki se že vrsto let prijavljajo in so imeli „krompirjevci“ srečo tudi letos, da so bili razporejeni zaradi nezasedenosti. To sicer velja predvsem za počitniški dom na Rabu, ki je manj priljubljen zaradi dolge poti in nadležnega čakanja na trajekt. Po vsem tem je marsikdo sklenil, da uvidevnost ne šteje toliko kot nadležnost, ki kljub nelepi lastnosti rodi dobre sadove.

Tako je komisija za družbeni standard končala nehvaležno delo. Zadovoljstvo in pritožbe se iz leta v leto ponavljajo in letošnja zgodba ni prav nič drugačna od lanske ali predlanske. Razburjenje je sestavni del te zgodbe, to pa včasih tudi dobro dene. Dobro v toliko, da spoznamo dobre in slabe lastnosti naših sodelavcev.

Še besedo, dve o cenah penzijskih storitev in nočin; a ker se na splošno v vrtogavih cenah danes govori in piše, uvodnik o tem ni potreben.

Cenik lahko vidite in takšen kot je, se je tudi nam zdel kar precej visok. Pa smo pristopili k izdelavi približnega izračuna stroškov letovanja v naših počitniških kapacitetah in regresiranja družine na letnem oddihu. Prišli smo do zaključka, da je cenik vendarle sprejemljiv in dostopen vsaki družini.

Kar oglejmo si strošek letovanja 4-članske družine na Rabu in Novigradu ali Umagu:

Stroški	Rab	Novigrad Umag
1. Stroški 10 oz. 7 dnevnega bivanja	5.300,00	4.856,00
2. Stroški vožnje	1.200,00	1.000,00
3. Stroški za razne izdatke (sladoleđ, sadje . . .)	2.500,00	1.750,00
SKUPAJ	9.000,00	7.606,00

Starši z nižjimi osebnimi dohodki (prejemniki otroških dodatkov) prejmejo v tovarni približno 6.800,00 din regresa za letni oddih. Vidimo torej, da morajo za dopust na Rabu odšteti še 2.200,00 din svojih sredstev, v Umagu ali Novigradu pa 800,00 din. Višina samoprispevka se nekoliko poveča, če so otroci odrasli in so abonirani na poln penzion, vendar samoprispevek staršev še vedno ni tako visok, da bi predstavljal omejitev za letovanje. Stroške prispevka bi prav tako občutili doma za gospodinjstvo, če bi se dopustu odrekli.

Delavci – starši, ki ne prejemaajo kritično nizkih osebnih dohodkov, prejmejo v tovarni približno 5.200,00 din regresa in bi morali za dopust na Rabu primakniti še 3.800,00 din, v Umagu ali Novigradu pa 2.400,00 din.

Prepričali smo se, da cenik letovanja ni tako visok, da bi se družina morala zaradi tega odpovedati letnemu dopustu. A kljub vsemu bi bilo pametno že zdaj razmišljati o skritem mestu, kamor bi shranili regres. Prav lahko se nam pripeti, da bomo sicer v kakšni potrošniški mrzlici ta denar porabili za druge stvari.

V želji, da bi nam izvajalec počitniških prikolic IMV iz Novega mestapravočasno dostavil še 4 naročene prikolice, srečno in veselo naproti letnim počitnicam.

		Rab			Novigrad		Umag		Lošinj	Velika
Koristniki		cel	1/2	1/4	cel	1/2	cel	1/2	Poreč	Planina
1. Člani kolektiva in vzdrževani svojci	Z	28.—	17.—		32.—	20.—	32.—	20.—		
(otroci, starši,	K	82.—	47.—		94.—	54.—	94.—	54.—		
zakonec, vnuki),	V	60.—	36.—		64.—	36.—	64.—	36.—		koča
upokojeni člani DO	N	15.—	10.—		15.—	10.—	15.—	10.—	15.—	100.—
PENZION Z NOČNINO		185.—	110.—	30.—	205.—	120.—	205.—	120.—	15.—	10.—
2. Zaposleni svojci	Z	28.—			32.—		32.—			
(zakonec, otroci,	K	82.—			94.—		94.—			
starši, vnuki)	V	60.—			64.—		64.—			
	N	60.—			60.—		60.—		60.—	
PENZION Z NOČNINO		230.—			250.—		250.—		60.—	
3. Tuji gostje	Z	40.—	25.—		40.—	28.—	40.—	28.—		
	K	100.—	60.—		105.—	65.—	105.—	65.—		
	V	75.—	45.—		85.—	47.—	85.—	47.—		
	N	95.—	95.—		95.—	95.—	95.—	95.—	95.—	400.—
PENZION Z NOČNINO		310.—	225.—		325.—	230.—	325.—	230.—	95.—	400.—

Praznični utrinek

BIL JE DAN KOT MNOGO DRUGIH DELOVNIH DNI PA Vendar NEKOLIKO DRUGAČEN, BOLJ TOPEL.

Prijazen stisk roke za dan žena in nasmeh na licu žene

Zbrale smo se in prisluhnile . . .

. . . čestitkam in pesmi mekinjskih šolarjev

GOMIRŠEK Marinka

Dolga je pot . . .

Življenje vsakega človeka je borba za obstanek. Ta pa ni nikoli lahka za tistega, ki v njej sodeluje. Tako bi lahko rekli tudi za ljudi, ki morajo zaradi velike oddaljenosti od tovarne žrtvovati za prihod in odhod z dela veliko več časa kot tisti, ki živijo v njeni bližini. Ena med njimi je Vera Lukan, mlada delavka, ki je zaposlena v Svilanitovi šivalnici na delovnem mestu robljenje širine.

Vera je doma iz Sevnice. Njeno prvo delovno mesto je bilo v otroški konfekciji „Jutranjke“. Pravi, da jo na to tovarno še sedaj vežejo zelo lepi spomini. Ko je šla nekega poletja kot mlado dekle na dopust v Pulo, je naključje hotelo, da se je tam spoznala z vojakom Jelkom, svojim sedanjim možem. Po poroki je prišla na njegov dom, na hribovito kmetijo v Češnjice v Tuhinjsko dolino. Po rojstvu prvega sinčka leta 1977 se je zaposlila v Svilanitu. Seveda bi ji dela na kmetiji nikoli ne primanjkovalo, a kljub garanju ni bilo pravega zaslužka. Zaradi norih dirk v pogledu poviševanja cen in s tem dviganja življenjskih stroškov se je odločila za zaposlitev, da bi svoji družinici z rednim mesečnim zaslužkom vsaj malo izboljšala življenjski standard. Po dveh letih zaposlitve v naši tovarni je rodila drugega sinčka. Nastale so še nove skrbi in obveznosti.

Porodniški dopust, ko je bila cele dneve lahko s svojima otrokoma, je hitro potekel in moževa mama in stara mama, ki tudi živita na kmetiji, sta ljubeznivo sprejeli v varstvo oba dečka. Vera dela v dveh izmenah. Kadar ima službo zjutraj, mora vstati že malo po četrti uri, da nahrani in previje mlajšega otroka, potem pa se poda na dolgo pot do tovarne. V veliko oporo ji je svakinja Fani, ki jo ob normalnih vremenskih razmerah zjutraj vozi v službo. Drugače pa je pozimi. Vera mora pešačiti dobre pol ure, potem pa se zrine na nabito poln avtobus, ki pripelje v Kamnik precej pred šesto uro. Če se bi vozila z naslednjim avtobusom nekoliko pozneje, bi pa zamudila službo. Tudi vožnja domov ni lahka. Po prerivanju na avtobusu in po dolgem pešačenju pride domov šele ob pol štirih. Kaj bi bilo, če ne bi imela tako lepo urejenega varstva otrok!

Vsak dan se Vera poda na dolgo pot do tovarne

Nič drugače ni, kadar ima Vera popoldanski turnus. Od svojih malčkov, Matjaža in Tomaža se mora ločiti že ob pol enih in oditi na težavno pot do tovarne. Izmučena od vožnje in dopoldanskega dela doma se mora vključiti v proizvodni proces, saj je njeno delo visoko normirano. Preden leže k počitku, se večkrat stari dan že prevesi v novega.

Vera je članica sveta enote šivalnice. Seveda se tako kot drugod tudi v šivalnici pojavljajo vsakovrstni problemi, ki jih člani sveta skušajo reševati po obstoječih zmožnostih. Največji problem so vsekakor osebni dohodki, ki kljub povišanju še zdaleč ne dosegajo astronomskih podražitev. Njena želja je, da ne bi prišlo do kakšne nepredvidene situacije v podjetju, kar bi zavrlo njegov razvoj in napredek in da bi se še vnaprej dobro razumela s sodelavkami. Želi pa si tudi, da bi se več tovarn v Kamniku dogovorilo za organiziran prevoz delavcev, saj bi s tem odpadlo nepotrebno čakanje na avtobusni postaji in prerivanje v nabito polnih rednih avtobusih, prihranjenega pa bi bilo veliko dragocene-ga časa.

A Vera je kljub tolíkemu odpovedovanju optimist. Srečna je, da sta njena otroka zdrava in da brezskrbno odrasčata v čistem okolju, v naravi, daleč od hrupa avtomobilov in onesnaženega zraka, med zelenjem in petjem ptic. Posne-majmo njeno življenjsko radost!

PINTERIČ Marinka

Tudi v RC nekaj novega

V našem računskem centru poteka delo na dveh računal-nikih: na starem Philipsu P-350, ki je instaliran v novi upravni zgradbi in tu poteka delo v dveh izmenah za

Pri odločitvi o prenosu novega posla na računalnik nas je vodila predvsem potreba tovarne Svilanit po sodobnejšem poslovanju in hitrejšemu dostopu do informacij o zalogah in gibanju materiala v določenem terminu, predvsem še zaradi težkega stanja na tržišču s surovinami.

Naredili smo posnetek stanja na materialnem področju in v razgovorih z odgovornimi delavci posameznih služb, ki so zadolžene za to področje dela, zbrali želje in mnenja o izboljšavah, nato pa smo v sodelovanju z računskim centrom Tovarne nogavic Polzela, ki je lastnik enakega računalnika, izdelali koncept nove organizacije in programske opremo. Kreirali smo nove dokumente, določili njihovo strukturo glede na potrebe obdelave na računalniku in pripravili organizacijske predpise za vzdrževanje osnovne datoteke materialov. Vse materiale smo razdelili s sedem mestno šifro na devet osnovnih grup: prejo, kemikalije in barve, embala-žo, pomožni izdelavni material, pisarniški material, itd. Opis posameznega materiala vsebuje celo vrsto podatkov kot so šifra, naziv, planska cena, količinska zalog, vrednost, enota mere, minimalna zalog, zadnji datum prejema in oddaje, v katerem skladišču se nahaja material in še druge podatke, ki so kumulativnega pomena glede na zahteve obračuna. Vsak TOZD ima možnost, da si organizira devet različnih skladišč. Na začetku obdelujemo TOZD Frotir, kjer sta sedaj evidenti-rana dva skladišča: matično in barvarna. Pri obeh nastajajo razni problemi v zvezi z organizacijo, šifriranjem, poslo-vanjem z dokumenti in kontrolo obdelanih dokumentov. Vendar vse težave z izrednim prizadevanjem vseh delavcev uspešno rešujemo tako v skladišču, nabavni službi, opera-tivni pripravi proizvodnje, barvarni, računovodstvu in v RC.

Samo poslovanje smo zelo poenostavili, saj uporabljamo samo tri osnovne dokumente: prevzemnico, zahtevnico in dobavnico materiala. Na vsakem dokumentu pa je šifra vrste prometa, ki ga lahko vršimo z surovino, le-teh pa je 19 vrst. N. pr.: iz šifre izvemo ali je material prevzet od domačega dobavitelja ali od inozemskega, ali je dvig za proizvodnjo ali za režijo, itd. Iz teh podatkov pa se z programom izdelajo razne analize o porabi materialov po stroškovnih mestih, po delovnih nalogih, izpiše se stanje zalog, poraba po kontih, prevzem po kontih, razne finančne rekapitulacije za potrebe obračuna za delovno organizacijo.

V prihodnjih mesecih si bomo prizadevali vključiti v novo poslovanje in obdelavo podatkov tudi TOZD Svilo in tako do konca leta 1981 prenesti kompletno ves materialni obračun na računalnik.

področje komercialne aplikacije, katera vsebuje obdelavo podatkov za gibanje skladišča gotovoih izdelkov, fakturi-ranje in saldakonte naših kupcev. Zaradi preobremenjenosti P-350 smo na novo organizirali obdelavo personalne evi-dence in obračuna osebnega dohodka na večjem in sodob-nejšem computerju znamke UNIVAC 90/30, ki je last Kemične industrije Kamnik, podatke hranimo in obdelu-jemo na lastnih diskih in samostojno programske opremo. V zadnjem letu dni pa uvajamo še novost in sicer materialno poslovanje in obračun porabe surovin in gibanje skladišča repromateriala.

Pohvala

KOŠIR Toni je v naši delovni organizaciji zaposlen še ne leto dni. Komaj petnajstleten je postal delavec pri širinsko razpenjalno sušilnem stroju v barvarni.

Kljub mladosti in neizkušenosti je s pridnostjo in požrtvovalnostjo našel mesto v naši sredini. Njegova vestnost se je ponovno potrdila pred denvi, ko je prišlo do obratne nezgode. S svojo prisebnostjo je obvaroval sodelavca pred še težjimi posledicami.

Našemu mlademu sodelavcu izrekamo zaslužen pohvalo!

Sodelavci iz barvarne

Menimo, da se v imenu celotnega kolektiva pridružimo pohvali tudi delavci Uredniškega odbora.

DOPLIHAR Alenka

Pozno, a veliko o smučanju

IMELI SMO SMUČARSKI TEČAJ

Letošnji smučarski sezoni je zima kar naklonjena. Ni skoparila niti z mrazom, niti s snegom. Celo v dolino ga je natrosila dovolj, da smo se zares lahko naužili zimskih radosti pred hišo, na bližnjem griču, na poljih v bližnji okolici.

Te izredno ugodne zimske pogoje so izkoristili tudi smučarji v Svilanitu in organizirali smučarski tečaj za začetnike na Poljanah. Smučarskega učitelja smo našli kar v naši sredini — v tkalnici. Tovariš Zajc je to nalogo rad sprejel. Potrudil se je in ni razočaral 11 navdušenih tečajnikov.

Sam o tem pripoveduje:

„Ker je bilo letos snega dovolj, smo se odločili za Velike poljane nad Kamnikom, kjer je najprimernejši teren za tečajnike — začetnike. V ponedeljek smo pričeli z začetniško vajo — zapenjanje čevljev in pripenjanje smuči. Vreme je bilo lepo sončno, zato tudi volje ni zmanjkalo kljub nekaterim težavam. Tečajniki so vaje hitro dojemali in zadnji dan smo že kar lepo v vrsti vijugali po poljani. Upam, da so tečajniki zadovoljni z znanjem in da bodo tega s pridom uporabljali na drugih smučiščih“.

Naučil jih je osnovnih smučarskih veščin in jih tako seznanil z enim izmed lepih in koristnih zimskih športov, ob

Tekmovalna mirzlica pred . . .

katerem se telo razgiba in naužije svežega sraka, oko pa napase na lepotah narave. Pet dni vadbe se je za tečajnike kar prehitro izteklo. Oboroženi z osnovnimi smučarskimi veščinami so sklenili, da se bodo še podali na bele poljane.

SMUČARJI SVILANITA SO SE POMERILI

V februarju smo imeli smučarsko prvenstvo Svilanita. Za tekmo se je prijavilo 45 smučarjev iz vseh treh starostnih razredov. Žal na ta dan vreme v dolini ni bilo nič kaj prijazno in zato so se nekateri tekmovalci ustrašili slabega vremena na planini in ostali na svojih delovnih mestih.

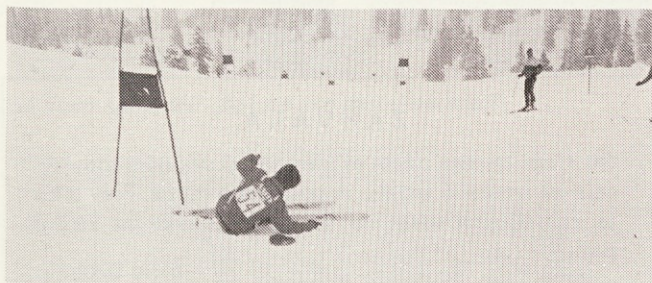
Grilc na štartu

Bobek proti cilju

Tako se je v Tihi dolini ob veleslalomski progi zbralo 32 smučarjev iz Svilanita. Proga je bila dobro pripravljena, nekatere smučarke smo si želele, da bi pripeljal mimo teptalec snega in spotoma vsaj malo poravnal teren. No, tega ni bilo, ker je bil zaposlen s prevažanjem „polomljenih“ smučarjev. Z nekaj vožnjami ob „osmici“ smo se segreli, nato pa smo se zbrali na štartu. Točno ob desetih se je tekma pričela. Najprej smo štartale tekmovalke in se ob burnem navijanju gledalcev pognale po pobočju. Za večino se je tekma dobro končala. Ena tekmovalka je zaradi padca odstopila, ena pa je bila diskvalificirana. Med smučarji je bila borba bolj dramatična, ker je bilo več tekmovalcev. Vsi so se trudili in poganjali med palicami, da bi premagali tega ali onega konkurenta. Strogi smučarski sodnik je tudi tu razsodil 2 diskvalifikaciji. Niti na takšnih „domačih“ tekmah si ne moremo privoščiti, da bi tekmovali brez številke, ali da bi pomotoma zepeljali mimo cilja. Pravila so za vse enaka — za tekmovalce svetovnega pokala kot za tekmovalce Svilanita!

Po tekmovanju smo se v veselem razpoloženju pogovorili o doseženih uspehih in neuspehih, o novih favoriti, o možnostih razmaha smučanja v Svilanitu. Zelo obetavno je destvo, da se je pojavilo na tekmi nekaj novih navdušenih smučarjev, posebno v najmlajši starostni skupini imamo perspektivne smučarje. Žal smo ugotovili, da med nami ni tistih navdušenih smučarjev iz Svilanita, ki so se najbolj potegovali za cenejše smučarske karte in si jih nabrali lepo število. Mi pa smo si za našo tekmo kupili dnevne karte brez popusta!

Številka 54

Tekmovalci, ki so na tekmi dosegli najboljše čase, so prejeli priznanja. Razglasitev rezultatov je spremljalo navdušeno nesebično ploskanje in odobravanje. Posebna priznanja in pohvale so prejeli še vsi, ki so se prvič podali na tvegano vožnjo skozi veleslalomska vratca.

Do prihodnjih tekem pa nas bo naš smučarski učitelj moral seznaniti še z osnovnimi pravili, ki veljajo na smučarskih tekmah, da ne bodo razpoloženja na tekmah kvarile nepotrebne diskvalifikacije. Razšli smo se v veselem razpoloženju z obljubo, da se srečamo na občinskem sindikalnem prvenstvu v veleslalomu.

Zdaj pa pogledjmo, kako so bile na tekmi zastopane posamezne TOZD.

TOZD Svila je zastopal en sam smučar.

TOZD Frotir so zastopale 4 smučarke in 15 smučarjev.

DSSS je zastopalo 6 smučark in 7 smučarjev.

Zanimivo je, da so na tekmi izrazito „ženske delovne organizacije“ prevladovali moški.

NAŠI ŠPORTNI USPEHI NA SNEGU

Na praznik žena, 8. marca smo se ljubitelji smučanja ponovno zbrali na smučiščih Velike planine. Bila je že zelo zgodnja ura, za nedeljo kar prezgodnja, a „ta pridni“ smo se

Razpoloženje na cilju

že prebili skozi prvo gnečo ob gondolski postaji v dolini in se že drenjali v drugi vrsti ob sedežnici na planini. Z mešanimi občutki smo se ozirali proti smučišču, kjer so se v soncu bleščale plave in rdeče zastavice. Nekatere nas je skrbelo, kako se bomo prebili med njimi od štarta pa prav tja daleč do cilja, saj je bilo pred nami sindikalno občinsko prvenstvo v veleslalomu. Na smučišču je bilo kljub zgodnji uri že vse živo in vreme nam je bilo resnično naklonjeno. Toplo sončno jutro s prekrasno zimsko idilo ob pogledu na lesketajoče, zasnežene vrhove je pričaralo veselo razpoloženje tudi na najbolj mrke in zaspane obraze. Misel na preizkušnjo, ki me čaka med vratci, sem potisnila v podzavest in se predala toplim sončnim žarkom in prijetnemu, lahkotnemu drsenju po bleščečem snegu. Pod nami je megleno morje pokrivalo dolino, kjer so „srečneži“ še sladko spali in med pernicami uživali nedeljsko jutro, ne da bi vedeli, kaj ravno s tem zamujajo.

Za silo smo si razmigali o celega tedna otrdele ude, si ogledali progo in že je napočil čas za štart. Najprej smo se po progi spustile smučarke, razdeljene na starostne skupine, nato pa še smučarji. Smučarke in starejši smučarji smo imeli progo v Tihi dolini, maljši smučarji pa so se pomerili na težji progi v „Roru“.

Za nas, iz Svilanita se je tekma kar zadovoljivo končala. Dobili smo nekaj odličij in čestitk. Najbolj veseli pa smo bili ekipne zmage naših smučarjev v D skupini in lepega pokala.

Utrujenji, a zadovoljni zaradi uspehov in lepo preživetega dne smo se spustili v megleno dolino.

VELESLALOM OB 85. OBLETNICI DO TITAN

Da bi obeležili svoje praznovanje tudi na športnem področju, so delavci delovne organizacije TITAN organizirali tekmo v veleslalomu. Že v dveh tekmah „prekaljeni“ smo se smučarji iz Svilanita odločili; da bomo sodelovali tudi na tej prireditvi.

Tudi tokrat nas je na planini pozdravilo toplo sončno jutro. Že na sedežnici smo zvedeli, da se bomo tokrat pomerili vsi enakopravno na veleslalomski progi v „Roru“. Naši zaskrbljeni pogledi so se že s sedežev upirali proti postavljeni progi. V enem samem tednu je sonce pobralo toliko snega, da postavljalca proge ni imel veliko izbira, kako bi postavil progo. Izkoristiti je moral vsako zaplato snega in med skalami razvrstiti modra in rdeča vratca. Ob sestopu s sedežnice smo ugotovili še eno, za mnoge nedeljske smučarje neprijetno okoliščino: sneg je bil od nočnega mraza še tedi zmrznjen. Smučanje po taki trdi podlagi je podobno vožnji

po slabi, luknjasti in rebrasti makadamski cesti, smučke pa prav nič rade ne sledijo našim željam. Ob ogledu proge smo imele nekatere srečo, da smo lahko prisluhnile večšim smučarjem, ki so razlagali, kako moraš „vzeti“ ta ali ona vratca. Nekoliko preplašene zaradi vseh teh okoliščin smo se smučarke zbrale na štartu. Mnoge so oklevale, ali naj se sploh podajo na težavno progo, Štartala je prva tekmovalka. Pogumno se je pognala po strmini. Med tem smo se zahvaljevale toplim sončnim žarkom, ki so polagoma mehčali progo, da jo bomo lažje obvladale. Na vrsti smo bile že me, iz Svilanita. Prva se je pognala po progi Nina, začela je zelo bojevito in najbrž je to tudi povzročilo, da je na prelomnici padla. V trenutku je bila spet na nogah in nadaljevala vožnjo

Družinska pomoč

proti cilju še bolj zagrizeno. Za njo smo se zvrstile še tri. Vse smo prizkušnjo dobro prestale. Nina je kljub padcu prišla po nekaj diskvalifikacijah na četrto mesto, ostale pa smo se zvrstile z njo okoli desetega in enajstega mesta. Sproščene in dobre volje smo sledile tekmi smučarjev in navijale za naše. Verjetno je bilo to tudi odločujoče, saj so se naši smučarji zelo dobro odrezali in zasedli dobra mesta, ter dosegli ekipno zmago. Na zaključku, pri razglasitvi rezultatov je čakalo na nas Svilanitovce novo presenečenje. Pokal za skupno ekipno uvrstitev, ki si ga je „prilastila“ že druga delovna organizacija, so ob razglasitvi rezultatov prisodili nam – SVILANITU. Tako je bilo praznovanje tem slajše. Bili smo zadovoljni, ko smo videli, da naš trud in strah pred tekmo le niso bili zaman.

DOBILI SMO NOVEGA REFERENTA ZA REKREACIJO

Vsi veste, da smo v Svilanitu približno eno leto životarili na športnem področju brez pravega vodstva. Na zaključku lanskih Sindikalnih športnih iger je predstavnik Občinskega sveta Kamnik našo delovno organizacijo celo grajal zaradi premajhne športne aktivnosti. To je bil boleč občutek ob zavesti da nas je 800 in da je med nami mnogo ljubiteljev športa in narave. Naši delavci se v prostem času ukvarjajo z nogometom, rokometom, košarko, odbojko, tekom, streljanjem, kegljanjem, kolesarjenjem, smučanjem, plavanjem, hojo v hribe, namiznim tenisom...

Vodstvo našega športnega udejstvovanja je sedaj prevzela naša socialna delavka Ivana Skamen. Pri delu ji bodo pomagali poverjeniki za posamezne športne panoge.

Dobrodošla pa je tudi pomoč in nasvet vsakega posameznika – ljubitelja športa. Morda na začetku še ne bo vse steklo, kot bi želeli, s skupnimi močmi pa moramo pospešiti

našo športno dejavnost in seveda ob zavesti, da nam ne sme biti žal časa, ko gre za urjenje in utrjevanje naših telesnih sposobnosti. Čimbolj utrjeno in izurjeno bo naše telo, tem lažje in bolje bomo delali za stroji v pisarnah in proizvodnji.

Če se kdo ukvarja še s kakšnim športom, ki ga prej nismo omenili, naj to sporoči športnemu referentu.

Sprejemamo tudi predloge in nasvete na temo: kako približati šport vsakemu delavcu v Svilanitu.

OSNOVNA ORGANIZACIJA SINDIKATA
delovne organizacije SVILANIT je izbrala
najboljše

G E S L O,

ki bo vtakano v novi sindikalni prapor.

Prispeval ga je naš sodelavec GRDEN Franc in se glasi:

DRUŽI NAJNAS ENOTNA MISEL – D E L O

Uredništvo

ZAHVALA

Ob smrti mojega očeta se iskreno zahvaljujem sodelavcem za izrečeno sožalje in podarjeno cvetje. Prav tako se zahvaljujem vsem, ki so ga pospremili na zadnji poti.

Silva Drobnič

ZAHVALA

Ob tragični smrti mojega dragega očeta se sodelavcem iskreno zahvaljujem za vso pozornost, izrečeno sožalje in podarjeno cvetje.

Jelka Šuštar

IZJAVA ZAHVALNOSTI

Povodom iznenadne smrti, 1. 2. 81. god., našeg oca i supruge

DUŠANA BOGOJEVIĆA

predstavnik SVILANIT-a Kamnik u Beogradu, predstavnici i ceo kolektiv SVILANIT-a mnogo so učinili da nam ublaže bol i tugu svojom pažnjom i izrazima saučešća, na čemu in se iskreno i toplo zahvaljujemo.

Vечно ožalošćene:
kćerka Svetlana — maca i
supruga Danica

Foto arhiv

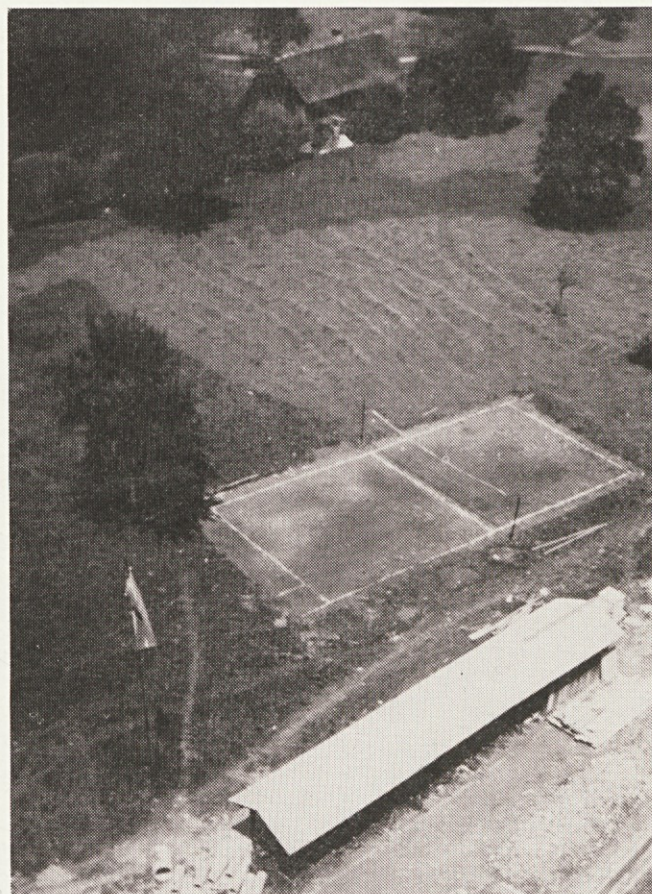

Se boste spoznali? Bili ste dve desetletji mlajši

Člani fotokrožka in njihov izdelek . . . pred mnogimi leti

„KAMNIŠKI TEKSTILEC“
 LETNIK XIX, ŠT. 3–4 1981
 GLASILO DELOVNE ORGANIZACIJE
 „SVILANIT“ KAMNIK
 GLASILO ÜREJEUJE ÜREDNIŠKI ODBOR:
 Alenka Doplihar, Stankovič Brane, Okorn Tomaž
 Wiegeler Bogo, Jerman Anton
 Tehnični urednik: SKAMEN IVANA
 Odgovorni urednik: BORIS ZAKRAJŠEK
 NAKLADA: 800 IZVODOV
 Tisk: Mestni muzej Idrija

Bomo še kdaj imeli tako imenitno odbojgarsko igrišče kot nekoč

